

ΑΚΡΙΤΑΣ ΟΝΤΕΣ ΕΛΑΜΝΕΝ

Ακρίτας όντες έλαμνεν
σην παραποταμέαν
Επέγνεν κί έρτον κί ελαμνεν
την ώρα πέντ' αυλάκια
Επέγνεν κί έρτον κί έσπερνεν
εννέα κότια σπόρον
Έρθεν πουλίν κί εκόνεψεν
ση ζυγονί την άκραν
Σκούται και καλοκάθεται
Ση ζυγονί τη μέσεν
-Οπίσ' πουλίν, οπίς πουλίν
μη τρωσ την βουκεντρέαν
Και το πουλίν κελάηδεσεν
σαν ανθρωπίς λαλίαν
-Ακρίτα μου ντο κάθεσαι
ντο στεκεις και περμένεις
Το ενοικό σ' εχάλασαν
και την καλή σ' επαίραν
Τ' όλον καλλιον τ' άλογο σ'
στρώνε και καβαλκεύνε
Και τάλλα τα καθέτερα
στέκνε και χλιμιντρίζνε
Ακρίτας παραθύμωσεν
Ακρίτας εθερέθεν

A border guard was plowing
along the riverbank
He went back and forth, plowing
five fields in an hour
He went back and forth, and sowed
forty measures of seed
A bird came and alit
on his wooden plow
It came up and sat
on the yoke of his plow
-Go away, bird, go away
don't peck at my yoke

Akritas ontes elamnen
sin parapotamean
Epegnen k' erton ki' elamnen
tin ora pend' avlakya
Epegnen ki' erton ki' espernen
enea kotya sporon
Erthen pulin ki' ekonepsen
si ziyoni tin akran
Skute ke kalokatheite
Si ziyoni ti mesen
Opis' pulin, opis pulin
mi tros tin vukendrean
Ke to pulin kelaidesen
san anthropis lalian
Akrita mu do kathese
do stekis ke permenis
To eniko s' exalasan
ke tin kali s' eperan
T' olon kallion t' alogo s'
strone ke kavalkevne
Ke t' alla ta kathera
stekne ke xlimantrizne
Akritas parathimosen
Akritas ethereθεν

And the bird sang
in a human voice
My border guard, why do you sit there?
Why do you stand waiting?
They've ruined your home
and taken your beloved
They saddle up your finest
horse and mount it
And the rest of them
stand there whinnying
The border guard grew furious
The border guard grew enraged